

7. Fra 150 Fiskere paa Fur om en forandret Affattelse af §§ 17, 30 og 32 i Fiskeriloven af 5te April 1888. (Indbragt den 22de November 1894 af Folketingsmanden for Viborg Amts 1ste Valgkreds, Dalsgaard).

Andragerne formene, at Bestemmelserne i de nævnte Paragraffer i Fiskeriloven om Mastemaalningen, om Slæbeantere samt om Dragelinens Længde ere meget uheldige for Fiskerne, og at denne Ulempe kan fjernes, uden at Fiskevinglen derved vil tage mere Skade end hidtil. De andrage i denne Anledning, hvad § 17 angaar, om, at Maalningen fremtidig atter som efter den tidligere Fiskerilovgivning maa foretages med Stramning af Masterne, eller at det bestemmes, at det Vaad, der en Gang af en dertil bestiftet Myndighed er stempet som lovligt, vedbliver at være det. Der bliver da ikke her, saaledes som nu Tilfældet er, Plads for ofte afvigende Stør. — Hvad § 30 angaar, da ønske de det deri indeholdte Forbud mod Brugen af Aalevaad uden slæbende Anter ophævet. En saadan Ophævelse vil formentlig ikke kunne skade Fugel eller lignende, og siden Thyborøn-Kanals Udbygning er Strømmen i Simfjorden bleven saa stærk, at det er umuligt at benytte Aalevaad uden slæbende Anter. — Endelig er det paa Grund af den stærke Strøm i Simfjorden og det paa nogle Steder 8—9 Favne dybe Vand ikke muligt at nøjes med den i § 32 nævnte 25 Favne lange Drageline, der formentlig bør sættes til en Længde af mindst 35 Favne paa den korte og 40 Favne paa den lange Arm. — Andragerne bede i Henhold hertil Rigsdag og Regering om, at allerede i indeværende Rigsdagsamling disse Ændringer i Fiskeriloven maa blive vedtagne.

For saa vidt Andragendet angaar Ønsket om Ret til en Forlængelse af Dragelinen, foreslaar Udvalget det henvist til Indenrigsministeren.

8. Fra sydjydske Dyrlægeforening om, at der dels gennem en forandret Affattelse af Straffelovens § 297, dels gennem særlig Lov eller ad administrativ Vej maa blive truffet Forholdsregler mod Mishandling og inhuman Behandling af Dyr. (Indbragt den 3dje December 1894 af Folketingsmanden for Vejle Amts 5te Valgkreds, Bertelsen).

Straffelovens § 297, der lyder saaledes:

„Hvo, som gør sig skyldig i raa Mishandling eller anden grusom og oprørende Behandling af Dyr, navnlig Husdyr, bliver at straffe med Bøder indtil 400 Kr. eller med simpelt Fængsel indtil 4 Maanedes“.

lyder efter Andragernes Formening ikke de dømmende Myndigheder tilstrækkelig Støtte til at ramme alt Dyrplageri. Dette skyldes formentlig især, at der er tilføjet Ordet „raa“ foran Mishandling, og at Ordet „oprørende“ er indstødt ved Betegnelsen „anden grusom . . . Behandling“, ligesom den i Paragraffen indeholdte Gradsforskjel mellem Husdyr og andre Dyr synes uheldig. En Minimumsstraf burde ogsaa have været fastsat, hvorved det vilde være undgaaet, at endog grove Dyrplagerier blive straffede med uforholdsmæssig smaa Bøder. Ved den Overvejelse, som Andragerne gennem et Udvalg har ladet denne Sag være Genstand for, er man kommet til det Resultat, at det ikke vil være heldigt, som Tilfældet er i forskellige andre Landes Lovgivning, at give detaljerede Lovbestemmelser om Dyrplageri, men at der kun bør foretages nogle Ændringer i § 297, saaledes at den faar følgende Indhold:

„Hvo, som gør sig skyldig i Mishandling eller anden grusom Behandling af Dyr, bliver at straffe med Bøder fra 20 Kr. til 400 Kr. eller simpelt Fængsel indtil 4 Maanedes.“

Andragerne henlede dernæst Opmærksomheden paa, at der i Danmark ganske synes Lovbestemmelser om Forholdene ved Transport af Dyr. Ad administrativ Vej ere disse Forhold, hvad Transport af Dyr paa Jærnbaner og Dampskibe angaar, ordnede human og betryggende, men ellers foregaar den endnu ofte paa forældede og forkastelige Maader, ligesom der under den særdeles hyppige Slagtning af Dyr ofte udvises Raahed og ster meget Dyrplageri. De supplerende Politivedtægter, som Kjøbenhavn og en Del Kjøbstæder have fundet det nødvendigt at udstede paa disse Omraader, gøre ofte Lovens Mangel-